

log. Idąc we wnioskach najdalej, nawet wówczas, gdy w orzeczeniu izby morskiej nie znajdujemy wprost odwołania do dobrej praktyki morskiej, to w istocie rzeczy organ, dokonując oceny zachowania kapitana i pozostałych członków załogi, analizuje je nie tylko przez pryzmat obowiązującego prawa, ale przede wszystkim właśnie w świetle zasad i reguł dobrej praktyki morskiej. Tym samym przywołane wyżej przykłady z orzeczeń izb morskich to zaledwie „czubek góry lodowej”, którą jest rola zasad i reguł dobrej praktyki morskiej w orzekaniu o wypadkach morskich.

Co jednak najważniejsze we wnioskach płynących z wyżej poczynionych rozważań, istotą większości orzeczeń izb morskich jest pozaprawny charakter podstaw merytorycznych ich orzeczeń. Należy też pamiętać, jak ważne w prawie jest czytelne oddzielanie opisu normatywnego od opisu empirycznego. I okazuje się, że przyjmując tę metodę do analizy kolejnych orzeczeń izb morskich – co tu zostało jedynie wstępnie poczynione – otrzymujemy dwa równoległe przebiegające i przeplatające się opisy, jednak każdy z nich ma w istocie inny charakter, tymczasem to orzeczenie, a także treść jego uzasadnienia jest subsumcyjna.

Kamil Zeidler, Piotr Ostrowski

GENERAL CLAUSE OF GOOD MARITIME PRACTICE – AN OUTLINE OF THE ISSUES

The article outlines the problem of the general clause of good (ordinary) maritime practice, as the statutory reference to the normative system and axiological system other than law. The Authors present the legal bases which include this clause, especially art. 57 of the Maritime Code, which provides that before and during the journey the captain is obliged to exercise due care that will make the ship seaworthy, and in particular to satisfy the requirements arising from the provisions and principles of good maritime practice concerning the safety, crew selection, appropriate equipment and supplies. The Authors identify eight characteristic features of the clause. Good maritime practice is a set of directives concerning reliable and professional proceedings, which result in efficient operation, due diligence and sense of responsibility for the ship safety. The general clause of good maritime practice is often directly invoked in the decisions of maritime chambers, while in others it is the basis for the assessment of the event, particularly the behavior of its participants. The essence of the article is therefore to draw attention to the major importance of the principles and rules established outside the legal system in the activities of maritime chambers.